

dingsprotokol skulle inkorporeres i Torquay-protokollen. Dette forslag måtte man fra dansk og hollandsk side i konsekvens af den hidtil til genbindingsspørgsmålet tagne holdning i første omgang gøre indsigelse imod, idet det indebar, at et land, der ikke ønskede at genbinde, heller ikke ville kunne nyde godt af de i Torquay opnåede nye indrømmelser.

Efter derom foretaget indstilling til det politiske toldudvalg tilgik der i februar måned delegationen instruks om at tiltræde den af amerikanerne foreslåede protokolform. Delegationen meddelte dette i den på konferencen nedsatte „Toldforhandlingskomité“, hvor Benelux tilkendegav et lignende standpunkt.

Torquay-protokollen i sin endelige form indeholder således en forpligtelse for de lande, der undertegner den, til i perioden indtil 1. januar 1954 ikke at forhøje de toldsatsler, som blev bundet under forhandlingerne i Genève og Ancey.

Efter at spørgsmålet om en toldudjævning i Europa er optaget til drøftelse i det nedenfor under 4) omtalte arbejdsudvalg, må en del af de betænkeligheder, man fra dansk side kunne nære ved at genbinde Ancey-indrømmelserne, falde bort. Dertil kommer, at en undladelse af at genbinde de danske Ancey-indrømmelser ville betyde, at samtlige toldindrømmelser opnået af Danmark i Ancey med kort varsel ville kunne annulleres. Selvom det i en sådan situation måtte lykkes Danmark stadig at kunne bibeholde sine nye Torquay-aftaler, måtte dette anses for højst utilfredsstillende, for så vidt som de i Torquay ydede toldindrømmelser kun kan karakteriseres som en udvidelse af det system, der blev opbygget i Genève og Ancey.

Medens det principielle spørgsmål om genbindingen som nævnt kun i ringe omfang blev drøftet i Torquay, var en stor del af konferencen præget af forhandlingerne i medfør af art. XXVIII. Det havde været tanken, at ønsker om modifikationer kun skulle fremsættes i ringe omfang, idet de enkelte lande skulle begrænse sig til sådanne modifikationer, som havde karakter af tekniske justeringer nødvendiggjort i løbet af den siden Genève- og Ancey-forhandlingerne forløbne periode. Imidlertid fremsatte en række lande et betydeligt antal modifikationsønsker.

I alt afsluttedes på konferencen ca. 70 aftaler om modifikationer af Genève- eller Anceyindrømmelser.

De danske modifikationsønsker mødte ikke større modstand på konferencen. Det

eneste land, der rejste krav om kompensationer af væsentligt indhold, var Czekoslovakiet, hvilket førte til, at delegationen efter instruktion fra København frafaldt de pågældende modifikationsønsker.

Danmark afsluttede aftaler om modifikation af danske indrømmelser med følgende lande: Finland, Sverige, Storbritannien og USA. Disse aftaler findes i bilag III.

3) „Torquay-protokollen til Den Almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel“.

Som nævnt er Den Almindelige Overenskomst kun tiltrådt af de kontraherende parter på den måde, at disse parter i tiltrædelsesprotokoller har forpligtet sig til at anvende overenskomstens I. og III. del fuldtud samt II. del (de handelspolitiske regler) i det omfang, det ikke strider mod den på tiltrædelsesdagen i det enkelte land bestående lovgivning. Dette arrangement, der oprindeligt er begrundet ved en formodning om, at II. del ville blive erstattet af Havana-overenskomstens tilsvarende regler, der på tidspunktet for udarbejdelsen af Den Almindelige Overenskomst endnu ikke havde fået deres endelige form, blev første gang etableret ved „Protokollen om foreløbig anvendelse af Den Almindelige Overenskomst“ af 30. oktober 1947, der blev undertegnet af de oprindelige 23 kontraherende parter. En lignende ordning findes i den under Ancey-konferencen udarbejdede „Ancey-protokol vedrørende vilkårene for tiltrædelse af Den Almindelige Overenskomst“, tilligemed en række bestemmelser med henblik på at fastlægge de betingelser, hvorunder de i Ancey tiltrædende lande kunne blive kontraherende parter.

Danmark tiltrådte som bekendt overenskomsten ved Ancey-protokollen.

Torquay-protokollen er i alt væsentligt en parallel til Ancey-protokollen, men indeholder dog udover denne en del bestemmelser om de særlige spørgsmål, som blev behandlet i Torquay. I det følgende gennemgås protokollen paragraf for paragraf:

§ 1. De tiltrædende lande forpligter sig til at anvende overenskomsten i samme udstrækning, som de kontraherende parter har forpligtet sig til ved de to tidligere protokoller. De tiltrædende parters lister over toldindrømmelser bliver en del af det samlede kompleks af lister knyttet til overenskomsten.

§ 2. Når protokollen træder i kraft for et tiltrædende lands vedkommende, bliver